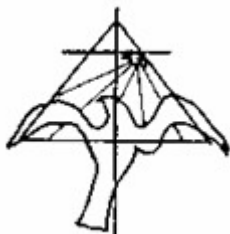

1
leden
2015

Košířský farní list

leden

ROZJÍMEJTE!

Pro mnohé naše současníky končí vánoce hned po Štědrém dnu nebo maximálně po druhém svátku vánočním prvomučedníka sv. Štěpána. Očesaný vánoční stromeček se vyexpeduje k popelnicím, doma se vše uklidí a uvede do původního stavu a je třeba se zotavit po náročném hodování. Je po vánocích.

V jedné z neznámějších vánočních písní se zpívá o novinách, a proto pro ni máme krycí název Pošťácká. Novinami jsou zprávy, a ne periodický tisk. Myslí se jimi zvěsti o podivuhodných událostech souvisejících s příchodem Božího Syna na svět. Máme je nejen slyšet, ale také o nich rozjímat. Není k tomu určen jeden den, ale celá vánoční doba, letos celkem osmáct dní.

Není pro nás tak důležité kdy, kde a jak se narodil Kristus Pán. Podstatnější je odpověď na otázku proč se Boží Syn stal člověkem a přišel mezi nás. Co to znamená pro náš osobní život.

Rozjímáme tedy o těchto věcech. Naplníme tímto rozjímáním další dny vánoční doby.

První důsledkem je upevnění naší víry. Kdyby nám totiž někdo vyprávěl o nějaké vzdálené zemi, ve které sám nebyl, nevěřili bychom mu tak, jako kdyby tam byl. Dříve než Kristus přišel na svět, praotcové a proroci a Jan Křtitel nám něco o Bohu říkali. Přesto jim lidé nevěřili tolik jako Kristu, který byl s Bohem, a dokonce s ním byl jedno. Proto je mnohem pevnější naše víra, která nám byla předána samotným Kristem. *Boha nikdy nikdo neviděl, jednorozený Syn, který je v náručí Otcově, nám o něm řekl (Jan 1,18).* Proto nám jsou po příchodu Krista zřejmá mnohá tajemství, která byla dříve skryta.

Za druhé z těchto úvah povstává naše naděje. Je totiž zřejmé, že Boží Syn, který na sebe vzal naše tělo, k nám nepřišel z nějakého nepatrného důvodu, ale k našemu velkému užitku. Udělal s námi jakýsi obchod, když na sebe vzal naše živé tělo a ráčil se narodit z Panny, aby nám poskytl své božství. Stal se člověkem, aby člověka učinil božským: *Skrze něho jsme vírou získali přístup k této milosti. V ní stojíme a chlubíme se nadějí, že dosáhneme slávy božích synů (Řím 5,2).*

Za třetí v nás tyto úvahy rozněcují lásku. Nic totiž není tak zřejmým znamením božské lásky než to, že Bůh, Stvořitel všeho, se stal stvořením, náš Pán se stal naším bratrem, Syn Boží se stal synem člověka: *Tak Bůh miloval svět, že dal svého jediného Syna* (Jan 3,16). Z této úvahy se tedy musí roznítit a vzplanout láska k Bohu.

Za čtvrté jsme touto úvahou vedeni k zachování čistoty naší duše. Naše přirozenost byla totiž spojením s Bohem natolik povznesena a povýšena, že byla přijata do společenství s božskou osobou. Proto po vtělení anděl nedovolil, aby se mu svatý Jan klaněl, i když to předtím strpěl dokonce od největších praotců. Když si je člověk vědom této pocty a uvažuje o ní, musí opovrhnout tím, jak zmařil sebe a svou přirozenost hříchem. Svatý Petr říká: *Tím nám daroval vzácná a převeliká zaslíbení, abychom se tak stali účastnými božské přirozenosti a unikli zhoubě, do níž svět žene jeho zvrácená touha* (2 Petr 1,4).

Za páté nás při této úvaze rozněcuje touha dojít ke Kristu. Kdyby měl totiž nějaký král bratra, který by byl od něho vzdálen, jistě by si tento bratr přál k němu přijít, být s ním a zůstat u něj. A protože Kristus je náš bratr, musíme toužit, abychom byli s ním a abychom se s ním spojili: *Kde je tělo, tam se slétnou i supi* (Mt 24,28). I apoštol si přál odejít a být s Kristem. A toto přání v nás roste, když rozjímáme o Kristově vtělení.

Použitá literatura: Tomáš Akvinský, Výklad Vyznání víry a Desatera. Krystal OP s.r.o. 2011.
P. L.

Liturgický kalendář

leden 2015

1. čtvrtek	Slavnost MATKY BOŽÍ, PANNY MARIE – zasvěcený svátek
2. pátek	Památka sv. Bazila Velikého a Řehoře Naziánského, biskupů a učitelů církve
3. sobota	Nejsvětějšího Jména Ježíš
4. NEDĚLE	2. neděle po Narození Páně
6. úterý	Slavnost ZJEVENÍ PÁNĚ – doporučený svátek
7. středa	Sv. Rajmunda z Peñafortu, kněze
11. NEDĚLE	Svátek Křtu Páně
Končí vánoční doba	
13. úterý	Sv. Hilaria, biskupa a učitele církve
14. středa	Sv. Gotfrída, řeholníka O. Praem.
17. sobota	Památka sv. Antonína, opata
18. NEDĚLE	2. neděle v mezidobí
Začátek týdne modliteb za jednotu křesťanů	
20. úterý	Sv. Šebastiána, mučedníka a sv. Fabiána, papeže a mučedníka
21. středa	Památka sv. Anežky Římské, panny a mučednice
22. čtvrtek	Sv. Vincence, jáhna a mučedníka
24. sobota	Památka sv. Františka Saleského, biskupa a učitele církve
25. NEDĚLE	3. neděle v mezidobí
26. pondělí	Památka sv. Timoteje a Tita, biskupů
27. úterý	Sv. Anděly Mericiové, panny
28. středa	Památka sv. Tomáše Akvinského, kněze a učitele církve
31. sobota	Památka sv. Jana Boska, kněze

Oznámení

Katecheze dospělých

Další biblické katecheze s výkladem Janova evangelia budou **v sobotu 3. a 17. ledna.**

Schůze farní rady

Farní rada se sejde v pátek **9. ledna.**

Zjevení Páně

Slavnost Zjevení Páně (Tří králů) bude spojena **s nedělí 4. ledna.**

Tříkrálová sbírka

Naše farnost ve spolupráci se skauty ze střediska Mawadani se jako každý rok připojí k Tříkrálové sbírce. Z finančních prostředků získaných v Tříkrálové sbírce 2015 podpoří Arcidiecézní charita Praha tyto projekty: Pomoc rodinám a matkám s dětmi, podpora nových Farních charit v pražské arcidiecézi a nemocnice Arcidiecézní charity Praha v Ugandě. Hlavní vybírání se plánuje po mši 4.1.2015. Zájemci se mohou hlásit u Václava Drába, tel. kontakt: 724308209.

Vánoční dar

Pod stromeček farnost dostala zdarma vypracování projektu na opravu zbývající větší části západní stěny. Děkujeme tímto majiteli firmy panu Ing. Fránovi.

Úmysly Apoštolátu modlitby na leden

1. **Za vyznavače různých náboženství** a za všechny lidi dobré vůle, aby společně usilovali o mír ve světě.
2. **Za řeholníky a řeholnice**, aby v tomto roce, který je věnován zasvěcenému životu, znovu objevili radost z následování Krista a s horlivostí se věnovali službě chudým.
3. Abychom plně, se vši moudrostí a duchovním pochopením **poznali Boží vůli.**

Zprávy z farnosti.

Mikulášská besídka 2014

Tak k nám do farnosti zase přišel Mikuláš, zase s andělem (jedním), zase s čertíky (dvěma). Děti zase předváděly své básničky a zpěvanky, manželé Radovi zase přišli předvést jak dobře zpívat a hrát pro potěchu všech. Děkujeme všem, malým i velkým dětem za účast, Mikulášovi za moudrá slova, andělovi za štědrou nadílku, čertíkům, že nikoho neztrestali, a *všichni se těšíme na mikulášskou 2015.*

P. Lohelius – narozeniny

V polovině ledna oslaví (jako obvykle skromně) výročí narození správce naší farnosti

P. Lohelius Klíndera, Th.D. O. Praem. Při této příležitosti si pokorně a s úctou a láskou připomínáme všechny starosti a obtíže, které mu vedení naší farnosti denně přináší a které musí řešit jako pastýř stáda ovcí mnohdy tvrdohlavých a svéhlavých, tak jak to ve stádech bývá (a to naše není výjimkou). Nicméně on „zná své“ a dovede laskavě odpouštět, srovnávat to co je pokřivené, respektovat rozdílnosti a v jednotě přivádět celé stádo ke konečnému cíli.

Chceme mu poděkovat za starostlivost a péči o všechny naše nemocné, za křty našich novorozených dětí (a že se jich letos urodilo!) i těch „dříve narozených“, za výuku dětí v náboženských pravdách i pravidelné katecheze dospělých, za doprovázení zemřelých při jejich poslední pozemské cestě.

Je toho daleko více co P. Lohelius pro naši farnost a nás všechny koná a tak chceme spolu s ním poděkovat Pánu za dar jeho života a prosit, aby mu dal na přímluvu P. Marie nejen sílu k další práci, ale i radost z jejích plodů.

Smuteční oznámení

Začátkem prosince opustila naše řady a připojila se k zástupu Božích vyvolených paní **Jiřina Straková, roz. Jelínková**. Zemřela náhle 4.12.2014 ve věku nedožitých 89 let.

Paní Strakovou jsme pravidelně vídali při bohoslužbách v kostele Nejsvětější Trojice, převážně v doprovodu dcery Jitky. S dcerou se také často zúčastňovala různých farních setkání, pražských vycházek i mimopražských výprav do různých poutních míst. O vše se živě zajímala, pozorně naslouchala historickým výkladům, nevynechala prohlídku žádné pamětihodnosti. Věříme, že se s ní zase setkáme při putování krajinami nebeskými.

R.I.P.

Svatý Fabián, papež a mučedník – památka 20. ledna

Svatý Fabián byl zvolen papežem r. 236 po smrti papeže sv. Antera, který byl na Petrově stolci jen 43 dní. Sv. Eusebius ve své Historii Církve popisuje mimořádné okolnosti jeho volby. Fabián přišel do Říma ze svého statku na venkově a byl přítomen volbě papeže. Nepatřil mezi kandidáty, protože byl venkovan a nezastával žádný církevní úřad. Když byla probírána jména význačných osob jako možných kandidátů, snesla se nad hlavu Fabiána holubice. To připomnělo shromážděným evangelní scénu sestoupení Ducha Svatého na Spasitele, a proto ho v radostné jednotě zvolili na Petrův stolec. Fabián volbu přijal, přijal i biskupské svěcení a byl jedním z vynikajících papežů starokřesťanského období.

Během jeho čtrnáctiletého působení byl v pronásledování křesťanů poměrný klid. O jeho pontifikátu není mnoho známo. Rozdělil Řím na sedm obvodů, v čele každého stál jáhen diakon. Ustanovil také sedm podjáhňů. Dále ustanovil notáře – úředníky, aby shromáždili Akta mučedníků, tj. zprávy o soudním

Freska v Sixtinské kapli (výřez)

řízení při odsouzení křesťanů k smrti.

Staral se o církevní zařízení. Zvláštní pozornost věnoval budování křesťanských hřbitovů. Postaral se, aby bylo exhumováno tělo papeže sv. Ponciána v dolech na Sardinii a přeneseno do katakomb sv. Kalixta v Římě. Podle potřeb zasahoval i do problémů mimo Řím. V severní Africe sesadil nehodného biskupa. Dopis mu poslal i Origenes.

Podle tradice posvětil sedm biskupů a poslal je do Galie. Mezi nimi sv. Denise do Paříže. Tato zpráva je z pozdější doby a není zcela zaručena.

Významný severoafrický biskup Cyprián z Kartága i jiné osobnosti z této doby vydávají velmi pěkné svědectví o životě a činnosti papeže Fabiána. Zdá se, že k němu zachovával respekt a snad i obavu sám římský císař Decius. Údajně se vyslovil, že by radši viděl soupeře, který chce získat císařství, než tohoto římského biskupa.

Císař Decius po nástupu k moci v r. 249 rozpoutal pronásledování křesťanů a jednou z prvních obětí byl právě římský biskup – papež Fabián. Byl umučen dne 20. ledna roku 250. Zemřel v Tulliánském vězení, vlastně hladomorně, ne násilnou smrtí, ale hlady a vyčerpaností. Křesťané ho pochovali v Kalixtových katakombách. Jeho sarkofág byl znovu nalezen r. 1915.

Ve stejný den slavíme i památku o něco mladšího a asi známějšího světce – Šebestiána. Ale to je spíše náhodná shoda. Je velmi nepravděpodobné, že se oba světci setkali, i když žili ve stejném století. Je to však tradice, která se projevuje i v zasvěcení kostelů, na př. v Praze Liboci (kam kdysi farností patřily Košire) je kostel zasvěcený sv. Fabiánu a Šebestiánu.

Podle Internetu (Ondruš, Blízki Bohu i lud'om, Santiebeati, Cath.Encycl., Heiligenlexikon aj.) MP

P. Maria Matka Boží

Moudrost Boží chtěla uskutečnit mravní záchranu - vykoupení lidstva. Poslala proto svého Syna a ten pro nás a pro naši spásu sestoupil s nebe. Skrze Ducha sv. přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem. Církev vyznává, že Maria je skutečně BOHORODIČKA / THEOTOKOS (viz Katechismus čl.495) jak dokládá nejstarší tradice a slavnostní prohlášení dogmatu o Mariině Božím mateřství na koncilu v Efezu v letech 431 a 449 po Kr. Papež Sixtus III. nechal v Římě v letech 432-440 přestavět baziliku Santa Maria Maggiore v návaznosti na efezský koncil r.1431. Stavba velechrámu měla za cíl uctění P. Marie Matky Boží neboli Bohorodičky.

P. Maria je uznávána a ctěna jako pravá matka Boha a Vykupitele a dokonce i jako MATKA CÍRKVE (viz Katechismus čl.963). Kristus je jediným Mariiným synem, avšak Mariino duchovní mateřství se vztahuje na VŠECHNY LIDI, které On přišel spasit (viz Katechismus čl.963). Maria má v církvi po Kristu místo nejvyšší a je jí vzorem pro svoje dokonalosti a má jedinečný vztah ke Kristu. Proto ctíme Marii jako PRAVOU MATKU SYNA BOŽÍHO a SPASITELE a pro její poslání a důstojnost ji oslavujeme první den Nového roku. 18. ledna pak slavíme památku P. MARIE MATKY JEDNOTY KŘESŤANŮ.

Už sv. Ambrož uvádí, že Bohorodička je vzorem církve ve víře, lásce a dokonalé jednotě s Kristem. Ale prvotní původce jednoty je Trojjediný Bůh – Otec, Syn a Duch sv. Ježíš si přeje aby: "Všichni jedno byli právě jako jsme my" - viz Velekněžská modlitba při Poslední večeři (J 17:11). Před sesláním Ducha sv. všichni apoštolové JEDNOMYSLNĚ setrvali na modlitbách spolu se ženami, s Ježíšovou matkou Marií a jeho příbuznými (Sk.ap.1:14) a byli obdařeni DUCHEM SVORNOSTI, JEDNOTY, POKOJE.

Jednota s Kristem, dokonalá jednota věřících se stále ještě nenaplnuje. Rozdělení křesťanů má svou a pravou příčinu v hříchu člověka, který je vzpourou proti Boží vůli. Právě proto opravdový ekumenismus není možný bez vnitřního obrácení a bez smíření s Bohem a mezi sebou (sv. Jan Pavel II.). Od 18.1. až do 25.1. se proto konají MODLITBY ZA SJEDNOCENÍ KŘESŤANŮ ve víře. Počátky Týdne modliteb za jednotu křesťanů spadají až do r. 1740, kdy se ve Skotsku objevují stoupenci letničního hnutí, napojení na Severní Ameriku. Jejich snahy zahrnovaly modlitby za VSECHNY CÍRKVE a spolu se všemi církvemi. V r. 1867 zdůrazňuje I. Lambethská konference biskupů anglikánské církve v preambuli svého prohlášení význam modlitby za jednotu. Papež Lev XIII. v r. 1894 podporuje zavedení OKTÁVU MODLITEB ZA JEDNOTU. Předcházela tomu jeho encyklika *Adiutricem populi* z 5.9.1895, ve které svěřuje úsilí o obnovení jednoty pod ochranu Bohorodičky P. Marie. Tento týden modliteb byl schválen a doporučen i sv. Otcem Piem X. r. 1909. Papež Benedikt XV. bulou ze dne 25.2.1916 jej rovněž vřele doporučil a obdařil bohatě i odpustky. Modlila se modlitba, kterou Benedikt XV. schválil.

V Dekretu o ekumenismu vydaném během II. vatikánského koncilu v r. 1964 se zdůrazňuje, že modlitba je duší ekumenického hnutí a vyslovuje se pro slavení TÝDNE MODLITEB. V r. 1965 začínají Komise pro víru a řád Světové rady církví a Sekretariát pro podporu jednoty křesťanů s oficiální přípravou textu pro Týden modliteb. Od r. 1968 se MODLITBA ZA KŘESŤANSKOU JEDNOTU slaví na základě textů připravených v této spolupráci.

"A mám jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince, i ty musím přivést a budou naslouchat mému hlasu a stanou se JEDNIM STÁDEM JEDNOHO PASTÝŘE..." (J 10:16)

M.Val.

Prameny: www.hostyn.cz, P.Ctirad Pospíšil OFM prof. KTF Olomouc, www.nase.rodina.cz, www.marianskysloup.cz.

Doplňěk:

V kapli P. Marie Matky jednoty křesťanů ve velehradské bazilice je obrázek P. Marie, který pro kapli namaloval Emanuel Dítě. Inspirován byl byzantským typem ikony, pocházející z Konstantinopole. Její volná kopie je v římské bazilice Santa Maria Maggiore.

Pod ochranu P. Marie dal P. Antonín Cyril Stojan "Apoštolát sv. Cyrila a Metoděje", který měl pracovat pro sjednocení křesťanů-Slovanů ve víře. Velkolepá setkání katolických a pravoslavných křesťanů, konaná na Velehradě, svědčí o důvěře v pomoc P. Marie. Mariánská úcta je dodnes drahocenným pojítkem, sbližujícím Západ a Východ a zárukou naděje na obnovení dřívější jednoty. Usilující o jednotu prosme P. Marii, aby lidstvo pod jejím vedením dospělo ke spojení v JEDNÉ CÍRKVI a naplnění Boží vůle ...aby VŠICHNI JEDNO BYLI...

M.V.

Pražští biskupové

8. část

Po smrti biskupa Daniela I. nastává v Čechách zhruba čtvrt století dlouhá krize, která je navíc prohlubována papežským schizmatem. Následující tři biskupové mají několik věcí společných: jsou zvoleni za velké pomoci královny Judity a kněžny Alžběty (manželky knížete Břetislava), ve svém úřadu jsou velmi krátkou dobu a kronikáři o nich výslovně říkají, že nevykonali žádné věci hodné zápisu do kronik. Prvním z nich, a nástupce Daniela I., byl **Gotpold**, opat sedleckého kláštera, který byl zvolen roku 1169, ale umírá ještě před svou investiturou. Gotpoldovým nástupcem byl **Fridrich** (1170 - 1179). Fridrich byl synem falckraběte Fridricha z Putelendorfu, a než byl zvolen na biskupský stolec byl kanovníkem magdeburským. Kronikář se o něm zmiňuje jako o muži bohatém, původem ze Saska a spřízněného s Královnou Juditou Durynskou, která prosadila jeho volbu na biskupský stolec ač byl zcela neznalý českého jazyka. Pražští biskupové byli cizinci poměrně často, ale všichni češtinu buď již ovládali, nebo se ji velmi rychle naučili. Kronikář na neznalost jazyka upozorňuje proto že se

Fridrich za celých deset let nenaučil a ani neprojevil snahu se česky naučit.
Fridrich umírá 31. ledna 1179.

Ještě za Fridrichova života se Český stát dostává do hluboké vnitropolitické krize. Po smrti krále Vladislava II. se o český trůn sváří nejen Vladislavovi synové (Bedřich, Svatopluk a Přemysl Otakar I.), ale i Moravská sekundogenitura v čele s Konrádem II. Otou. V nastalém chaosu je poměrně nasnadě, že zájem o biskupský stolec postupně upadal. Za těchto okolností byl na pražský biskupský stolec dosazen, za pomoci kněžny Alžběty, **Valentin** (1180 - 1182) zvaný též Voliš (původ toho názvu bohužel neznáme). Jediná zmínka o biskupu Valentinovi je ta, že byl prostého původu a vůbec neuměl latinsky. Kronikář se poměrně jasně vůči němu vymezuje a říká že rozhořčení českého duchovenstva bylo veliké. Biskup Valentin umírá 6. února 1182.

J. Vašíček

Zdroje: Kosmova kronika, Swarzenberg K. a kol.:

Tisíc let pražského biskupství 973 - 1973, Křesťanská akademie, Řím 1973

www.wikipedia.org

OKÉNKO VÍRY

578. Jaký je původ modlitby Otče náš?

Ježíš nás naučil *Otče náš*, tuto nenahraditelnou křesťanskou modlitbu, jednoho dne, když ho jeden učedník viděl, jak se modlí, a požádal ho: „Nauč nás modlit se“ (Lk 11,1). Liturgická tradice církve vždy užívala text svatého Matouše (6,9-13).

„SHRNUTÍ CELÉHO EVANGELIA“

579. Jaké je místo modlitby Otče náš v Písmu svatém?

Modlitba *Otče náš* je „shrnutí celého evangelia“ (Tertulián), „nejdokonalejší modlitba“ (sv. Tomáš Akvinský). Umístěna ve středu horského kázání (Mt 5-7) shrnuje ve formě modlitby podstatný obsah evangelia.

580. Proč je tato modlitba nazývána „modlitbou Páně“?

Otče náš se nazývá „modlitbou Páně“, protože této modlitbě nás naučil sám Pán Ježíš.

581. Jaké místo zaujímá Otče náš v modlitbě církve?

Otče náš, modlitba církve v nejplnějším smyslu slova, je „předávána“ při křtu, kde značí znovuzrození k božskému životu Božích dětí. Eucharistie odhaluje jeho plný smysl a ukazuje, že jeho prosby, které mají základ v již uskutečněném tajemství spásy, budou plně vyslyšeny při příchodu Pána. *Otče náš* je podstatnou částí denní modlitby církve (liturgie hodin).

„OTČE NÁŠ, JENŽ JSI NA NEBESÍCH“

582. Proč se smíme „odvázat přistupovat s plnou důvěrou“ k Otci?

Protože Ježíš, náš vykupitel, nás uvádí před tvář Otce a jeho Duch z nás dělá Boží děti. Tak se můžeme modlit *Otče náš* s prostou a synovskou důvěrou, s radostnou jistotou a pokornou odvahou, s přesvědčením, že jsme milováni a vyslyšeni.

583. Jak je možné vzývat Boha jako „Otce“?

Můžeme vzývat „Otce“, protože Boží Syn, který se stal člověkem, nám ho zjevil a jeho Duch nám ho dává poznat. Vzýváme-li Otce, vstupujeme do jeho tajemství se stále novým úžasem a roste v nás touha jednat jako jeho děti. Modlitbou Páně si tedy uvědomujeme, že v Synu jsme dětmi Otce.

584. Proč říkáme Otče „náš“?

Slovem „náš“ vyjadřujeme zcela nový vztah k Bohu. Když se modlíme k Otci, klaníme se mu a oslavujeme ho se Synem a Duchem Svatým. V Kristu jsme „jeho“ lidem a on je „naším“ Bohem, nyní i navěky. Říkáme Otče „náš“, protože Kristova církev je společenství velkého množství bratří, kteří mají „jedno srdce a jednu duši“ (Sk 4,32).

585. V jakém duchu společenství a poslání se modlíme k Bohu jako „našemu“ Otci?

Protože modlitba k „našemu“ Otci je společným majetkem všech pokřtěných, je pro ně naléhavou výzvou podílet se na Ježíšově modlitbě za jednotu jeho učedníků. Modlit se „Otče náš“ znamená modlit se se všemi lidmi a za všechny lidi, aby všichni poznali jediného a pravého Boha a byli shromážděni v jedno.

Co znamená výraz „jenž jsi na nebesích“?

Tento biblický výraz neoznačuje místo, nýbrž způsob existence: Bůh všechno přesahuje, je nade vším. Označuje velebnost a svatost Boha a také jeho přítomnost v srdci spravedlivých. Nebe, dům Otce, je pravou vlastí, do níž směřujeme v naději, zatímco ještě pobýváme na zemi. A již do této vlasti patříme, náš život je „s Kristem skrytý v Bohu“ (Kol 3,3).

ŠTASTNÝ A ÚSPĚŠNÝ ROK 2015 POD SPOLEHLIVÝM VEDENÍM
NAŠEHO NEBESKÉHO OTCE A S PŘÍMLUVOU JEHO LÁSKYPLNÉ
MATKY PANNY MARIE
PŘEJE VŠEM LIDEM DOBRÉ VŮLE
REDAKCE KOŠÍŘSKÉHO FARNÍHO LISTU.

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
pondělí	7.30 Nanebevzetí Panny Marie Na Klamovce
středa	17.30 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.30 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
pátek	17.30 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
sobota	17.30 sv. Jan Nepomucký

Od středy do soboty je pravidelná modlitba posvátného růžence přede mší sv.
Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD., O.Praem. - mobil 602 390 845

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, M. Práger

15. každého měsíce

150 výtisků

<http://kosirska.farnost.cz>

Grafická úprava: V. Dráb

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejné